

РЕШЕНИЕ

№ 1962

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7461** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ц. Д. Г. и К. С. Г. срещу мълчалив отказ на кмета на район „Искър“- Столична община /СО/ по заявление с вх.№РИС19-ГР94-824/07.05.2019г., с което се иска да бъде изменена Заповед за настаняване № 7700-39/01.06.2009г. на кмета на район „Искър“- СО, като на мястото на покойния С. К. Г. като наемател да бъде вписан неговият син К. С. Г.. В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен на всички основания по чл.146 от АПК и се иска отмяната му. Жалбоподателите Ц. Д. Г. и К. С. Г., редовно призовани, не се явяват в съд.з. и не се представляват.

Ответникът- кмета на район „Искър“- Столична община в с.з., чрез процесуалния си представител юриск. Д. Ф., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени доказателствата по делото, прие за установено от фактическа страна следното:

С настанителна заповед № 7700-39/01.06.2009г. на кмета на район „Искър“-СО, Ц. Д. Г. и членовете на домакинството й - нейния син С. К. Г., починал на 05.04.2019г., са настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк]Гч., жил.бл.№50, вх.Д, ет.1, ап.93.

Със заповед №РИО17-РД48-122/22.12.2017г. на кмета на Район „Искър“-СО, съобщена на жалбоподателката на 28.12.2017г., е прекратено наемното

правоотношение, възникнало от заповед № 7700-39/01.06.2009г.; като е издадена и Заповед №РИС19-РД48-20/05.04.2019г. за изземване на жилището от Ц. Г. и членовете на домакинството ѝ.

Жалбоподателите Ц. Д. Г. и К. С. Г. са сезирали кмета на Район „Искър“-СО с искане с вх.№РИС19-ГР94- 824/07.05.2019 г. за изменение на заповед № 7700-39/01.06.2009г. на кмета на район „Искър“-СО, като в нея като настанен в жилището член на домакинството на Ц. Г. се впише нейния внук К. Г..

По делото е представено писмо №към РИС 19-ГР94-824-/1/ от 10.05.2019г. на секретаря на район „Искър“- Столична община по искането с вх. № РИС 19- ГР 94-824/07.06.2019 г., в което е обективизиран отказ за издаване на настанителна заповед на жалбоподателите с аргумент, че същите не отговарят на условията по чл. 5 от НРУУРОЖТСО за включване в картотеката и годишния списък за настаняване по чл. 6 от Наредбата. Доколкото, обаче, съгласно НРУУРОЖТСО секретарят на района няма никакви правомощия в процедурата по настаняване в общински жилища, неговият отказ като нищожен е ирелевантен за формирането на мълчалив отказ на кмета, към когото е отправено искането.

При така установената фактическа обстановка и като провери законосъобразността на оспорения акт на визираните в чл. 146 от АПК основания, съгласно задължението си по чл. 168 от АПК, съдът установи от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.149, ал.2 АПК, от активнoleгитимирана страна и срещу подлежащ на съдебно оспорване мълчалив отказ на орган по чл.19, ал.1 от НРУУРОЖТСО. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Доколкото със Заповед № РИС 17- РД48-122/22.12.2017 г. на кмета на район „Искър“, издадена на основание чл. 46, ал. 2 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НРУУРОЖТСО, е прекратено наемното правоотношение с Ц. Г. и членовете на домакинството ѝ, а със Заповед № РИС 19- РД48- 20/05.04.2019 г. на кмета на район „Искър“, на основание чл. 65, ал. 2 от Закон за общинската собственост /ЗОС/ и чл. 34 от НРУУРОЖТСО, е било наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] обитавано от жалбоподателката и членовете на домакинството ѝ, следва да се приеме, че жалбоподателите са продължили да държат/ владеят общинското жилище без правно основание. Това обстоятелство не е основание за изменение на настанителната заповед, възникналото от която наемно правоотношение вече е прекратено, или за издаване на нова такава без да е проведена нова процедура по установяване на жилищни нужди и картотекиране. Жалбоподателите могат да подадат заявление за картотекиране – като домакинство или по отделно, което да се разгледа от Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, която от своя страна да вземе решение за включване или отказ за включване в картотеката, ако открие, че не са налице изискванията по чл. 5 от НРУУРОЖТСО. Но след като наемното правоотношение вече е прекратено, а жалбоподателите не са включени в годишния списък по чл.15 от Наредбата на картотекираните, които ще бъдат настанени под наем, кметът на общината няма никакво основание да издаде настанителна заповед, още повече за конкретното жилище.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. На основание чл.143, ал.4 АПК във вр. с чл.78, ал.8 ГПК във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателите ще следва да заплатят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Д. Г. и К. С. Г. срещу мълчалив отказ на кмета на район „Искър“ - Столична община по тяхно заявление с вх.№РИС19-ГР94-824/07.05.2019г. на СО-район „Искър“.

ОСЪЖДА Ц. Д. Г., с ЕГН-[ЕГН], и К. С. Г., с ЕГН-[ЕГН], да заплатят солидарно на Столична община съдебни разноси в размер на 100 /сто/лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: